

ΕΝΑΣ ποιητής ανεπανάληπτος για το ποιητικό οίστρο γεννήθηκε την 1η Μάη του 1909 στην Μονεμβασιά της Λακωνίας. Ένας ποιητής ποταμός. Πλατύς και βαθύς. Τον βλέπουμε να κατηφορίζει κάθε Μάη από τις ρίζες της Ρωμιοσύνης και να αγκαλιάζει τη θάλασσα της Οικουμένης. Πετούμενα πουλιά οι λόγοι του να κελαιοδύνουν το τραγούδι του ανθρώπου. Με μια τρυφερή ευαισθησία και μια θαρραλέα συμπαράσταση. Με φλογέρα και με λύρα. Με σφιγμένη την καρδιά, με αετσία τη ματιά. Στο κέντρο, το πρόσωπο. Με όλους μαζί και μόνο. Με μια θλίψη και μια αγερωχία. Ένας αδύναμος Δαυίδ, που βάλθηκε να νικά τους Γολιάθ. Σκαμμένο από τις κακουχίες και πάντα θαλερό. Ορθάνοιχτα μάτια να σπινθηροβολούν. Τον αντικρύζεις και θαρρείς σαν να βλέπεις κάποια αγιογραφία από εκείνους τους πρώτους Οσιομάρτυρες που θυμίζουν την μορφή του Χριστού, με το ένα χέρι να ευλογεί και με το άλλο να κρατάει το Ευαγγέλιο. Ακούς τη φωνή του να βγαίνει από τα βαθιά της ψυχής απαλή σαν χάδι και βαριά σαν την αλήθεια και ψυχανεμίζεται μαζί της με ένα τρέμισμα της δικής του καρδιάς. Δεν μπορεί να είναι άλλος από τον ποιητή της Ρωμιοσύνης, Γιάννη Ρίτσο.

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ θεωρήθηκε και σήμερα λέγεται ως ο ποιητής της Ρωμιοσύνης. Τραγουδούσε με πάθος και ομορφιά την ιστορική πορεία της Πατρίδας μας τα ηρωικά της κατορθώματα, την απλή ήσυχη οικογενειακή ζωή, τα κοινωνικά της προβλήματα και γενικά ότι έχει σχέση με την πατρίδα και τον φυσικό της περίγυρο. Ένας τόσο μέγιστος Έλληνολάτρης ποιητής δεν μπορούσε να μην ασχοληθεί και με το δράμα που έπληξε την μαρτυρική Κύπρο το 1974. Με το ποιητικό του έργο «Υμνος και θρήνος για την Κύπρο» μας δίνει όλη τη φυσική ομορφιά, μα και τη δυστυχία που γνώρισε η

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Γιάννης Ρίτσος Ο ποιητής της Ρωμιοσύνης

Κύπρος, θρηνεί τα πάθη της και υμνεί το αδούλωτο πνεύμα της, που είναι άρρηκτα δεμένο με το πνεύμα ολόκληρου του Ελληνισμού από την Αρχαιότητα μέχρι σήμερα και αγωνίζεται όχι μόνο για να επιβιώσει, αλλά και να μεγαλοουργήσει.

ΣΤΟ ΠΟΙΗΜΑ αυτό, που μελοποίησε ο μεγάλος μας μουσικοσυνθέτης Μίκης Θεοδωράκης, ο πόνος και η πίκρα με έντονη, όπως έντονη είναι και η εθνική περηφάνεια που διακατέχει τον ποιητή και κατέπετασε όλους τους Έλληνες, για το αγωνιστικό φρόνημα και τη γενναία δράση των Κυπρίων. Γιατί δεν είναι λίγο πράγμα μια χούφτα άνθρωποι να αντιτάσσονται στα συμφέροντα των ισχυρών της Γης και να εμποδίζουν τα εθνοκτόνα σχεδιά

τους, με μοναδικό τους όπλο την ανδρεία και την πίστη στον δίκαιο και ιερό αγώνα τους. Και δεν είναι τυχαίο που ο ποιητής την αποκαλεί Μάνα της Μάνας της της Ελλάδας. Αυτό δεν είναι από τον ποιητή φραστικό σχήμα, αλλά ένα γεγονός επιβεβαιωμένο από τη ζωή και τη δράση του μαρτυρικού λαού της, ο οποίος έγινε σύμβολο αγωνιστικότητας και λευτεριάς, αποφασιστικότητας και αυτοθυσίας. Υμνος της ζωής, γιατί δεν υποκύπτει ούτε υποδουλώνεται το πνεύμα της και θρήνος για τις συμφορές που έπαθε και εξακολουθεί να παθαίνει, καθώς και καμπάνα της Ανάστασης, δηλαδή καμπάνα μήνυμα Λευτεριάς.

ΝΟΜΙΖΩ όμως ο «Επιτάφιος» του Ρίτσου είναι ένα από τα ποιητικά του έργα, που είναι

χτισμένο με τέτοια μέσα επικοινωνίας, ώστε μπορούν μόνο τους να υπαγορεύουν το μήνυμα. Όλα βέβαια τα ποιήματά του έχουν τα δικά τους μέσα επικοινωνίας για να υπαγορεύουν κάποιο μήνυμα, το γεγονός όμως και μόνο ότι ο ποιητής διάλεξε ένα μοιρολόι, που είναι βασικά γυναικεία δουλειά ή γυναικείος ρόλος, για να μας μεταδώσει το μήνυμά του κάνει το ποίημα ιδιαίτερα ενδιαφέρον. Με λίγα λόγια, γιατί ο χώρος δεν μας επιτρέπει, το επίκεντρο του ενδιαφέροντος στον «Επιτάφιο» είναι η Μάνα που απευθυνόμενη με θρήνους στο νεκρό της γιό, που σκοτώθηκε σε διαδήλωση καπνεργατών, παραπονείται που δεν την ακούει, δεν την καταλαβαίνει και γενικά δεν αντιδρά στον ψυχικό της σπαραγμό για το χαμό του. Ο «Επιτάφιος» όμως δεν είναι απλώς ένα μοιρολόι για τον νεκρό γιό της, αλλά η τάση της εκδίκησης, «...Και ο κόμπος του λυγμού μας, δένεται κόμπος του σκοινιού, για το λαιμό του οχτρού μας», κορυφώνεται σε μια ιδεολογική επανάσταση. Βλέπουμε στο ποίημα αυτό τον αγώνα της Εργατικής Τάξης με αντιστάση τη ζωή τους για ένα κομμάτι ψωμί. Το ποίημα έχει επαναστατική διάθεση και σκοπό, απευθύνεται στις μάζες και κυρίως στην καταπιεσμένη εργατική τάξη. Αν και ο τίτλος του ποιήματος έχει την παραδοσιακή σημασία του «Επιτάφιου Θρήνου» της κηδείας του Χριστού, στην προκειμένη περίπτωση βλέπουμε πως μέσα από το θάνατο ανασταίνεται μια επανάσταση. Και για το έργο αυτό ο Γιάννης Ρίτσος τιμήθηκε με το βραβείο Λένιν.

Έργο του Γιάννη Ρίτσου δεν έχει προηγούμενο του στα Ελληνικά Γράμματα. Είναι ένα ποιητικό αστέρι που έπεσε την 1η του Μάη στη Γη, για να τραγουδήσει με πάθος και ομορφιά την ιστορική πορεία και τα ηρωικά κατορθώματα της Ρωμιοσύνης.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
will cater for birthdays,
corporate functions,
christenings
and your next event.

cafe • bar
Giorgio's
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555